

gebreke van behoorlijk antwoord voor schuldig te worden gehouden. Augustus wist echter de achtergrond van hun tranen te onderkennen, zoals ook ieder der aanwezigen door medelijden werd bewogen, zodat reeds voordat Aristobulus met spreken aanvangt, de gezindheid van zijn vader te zijnen gunste aan het keren is.

Dit alles mag niet wegnemen dat het antwoord dat de beschuldigde Aristobulus dan naar Flavius Josephus' beschrijving gaat geven, een pleidooi is, dat door zijn gehele opzet, door de uiterste diplomatie gemengd met vrijmoedige openhartigheid niet na kon laten de onschuld der jongens aan te tonen. Ook de jurist noteert uit deze rede Aristobulus' betuiging van erkentelijkheid voor zijn vaders vriendelijkheid, waarvan deze terechtzitting een bewijs is. Want wanneer Herodes kwaad tegen hen voor had, hij zou hen niet voor Caesar gesteld hebben, wiens gezindheid naar ieders behoudenis uitgaat. Herodes had hen immers uit zijn koninklijke en vaderlijke macht zelf kunnen straffen. En wie, die een ander kwaad wil doen, brengt hem naar een tempel?

Zo wij tegen zulk een vader gedaan hadden waarvan men ons beschuldigt, wij zouden te leven onwaardig zijn en onschuldig sterven is verkieslijker dan onder zulk een beschuldiging te leven. Men zou kunnen vermoeden dat wij naar de kroon stonden om onze jonkheid of om het lot van onze arme moeder. Maar wordt niet aan ieder die in die omstandigheden verkeert, zo licht dezelfde beschuldiging nagegeven? Het zal echter om het bewijs van de beschuldiging moeten gaan. Laat iemand bewijzen dat wij iets van het beweerd hebben gedaan! Juist aan het hof eens konings kunnen zulke beschuldigingen gemakkelijk worden verdicht, maar tegen ons valt enig bewijs niet te leveren.

Maar hoe kunnen wij ons vrij pleiten als men ons niet gelooft? Mogen wij dan niet wenen om onze moeder als haar na haar dood nog kwaad wordt meegegeven? En waarom zouden wij naar de troon staan? Zou Uw dood ongewroken, zouden wij ongestraft blijven bij het leven van de keizer? zou ons volk ons in de tempel die U, vader, gebouwd hebt dulden? Gij hebt geen goddeloze of onverstandige, maar door de omstandigheden ongelukkiger zoons dan U nut ware. Maar wie heeft U dan zulke gruwelijke zaken doen geloven? De dood van onze moeder zou ons meer tot voorzichtigheid dan tot toorn bewegen. En wat moeten wij nog meer zeggen tot verontschuldiging van wat nooit is geschied? Daarom vragen wij U ten overstaan van de keizer, onze scheidsman, zo gij het kwaad vermoeden kunt afleggen, ons te laten leven hoezeer bedroefd wij zijn. Maar zo gij meent verder voor ons te moeten zorgen,